

СУЧАСНИЙ СТАН ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Сучасний розвиток економіки України тісно пов'язаний з інвестиційними процесами, так як саме вони є рушійною силою інтеграції економіки у світове господарство за рахунок оновлення основних фондів, переведення капіталів з одних сфер в інші, передачі технологій, інновацій та управлінського досвіду. Для кожної країни важливим є визначення щодо залучення, використання чи обмежування інвестиційної діяльності відповідно до своїх соціально-економічних та національних особливостей. Проте питання активізації інвестиційних процесів на сьогодні є актуальним для більшості країн світу, тому Україна не є винятком [1].

Відповідно до Закону України «Про інвестиційну діяльність», «інвестиціями є всі види майнових та інтелектуальних цінностей, що вкладаються в об'єкти підприємницької та всіх інших видів діяльності» [2]. Основу інвестиційної діяльності будь-якої держави визначають за обсягом прямих іноземних інвестицій та за інвестиціями в основний капітал. За однією із класифікацій інвестиції поділяють на прямі та капітальні. Щодо прямих інвестицій, то вони є вкладом в розвиток матеріального виробництва, коли капітальні інвестиції – це вклади в основні засоби, до яких входять необоротні матеріальні активи, від яких у майбутньому очікують економічну вигоду, через первинне використання об'єкта.

Інвестиційна система України переживає не найкращі часи свого становлення та розвитку, так як багато процесів пов'язано із політичними подіями та постійними процесами становлення та перерозподілу сфер впливу. Дані процеси здатні руйнувати економіку країни та зупинити її подальший розвиток, а разом з тим й інвестиційну діяльність. Внаслідок цього досить проблематичним є створення цієї системи, як системи організаційно-економічного забезпечення розвитку інноваційно-інвестиційних процесів на рівні держави, а також надання змоги системі розвиватися, поширюватися й ефективно працювати в умовах нестабільності ринку України. Політичні проблеми не є єдиним, окрім них існує ще низка різних перешкод для здійснення інвестиційної діяльності, а саме: нестабільність нормативно-правової бази; постійні коливання курсу національної грошової одиниці; нестабільність у політичній сфері; недостатній рівень розвитку валютного регулювання; низький рівень

забезпечення привабливості об'єктів інвестування, інвестиційної діяльності банків, розвитку та функціонування парабанківської системи; недостатня кількість вільних економічних та офшорних зон та інших [3].

Дослідження сучасного стану інвестиційної діяльності в Україні засвідчує, що за останні 10 років обсяг прямих іноземних інвестицій в Україну значно зменшився. Наведений аналіз даних показує, що зниження почалося ще у 2008 р. під час світової кризи. Після 2011 р. обсяг інвестицій знову знизився і досяг мінімуму у 2014 р. (44,8% від рівня 2015 р.). У 2015–2016 рр. ситуація почала стабілізуватися, але складно прогнозувати позитивну динаміку і у наступних періодах. Загалом, у 2016 р. рівень іноземних інвестицій склав лише 40% від рівня 2008 р. [4].

Важливо зазначити, що за даними Державної служби статистики України у 2017 р. в економіку України іноземними інвесторами з 76 країн світу вкладено 1630,4 млн. дол. США прямих інвестицій (акціонерного капіталу). Обсяг залучених з початку інвестування прямих іноземних інвестицій (акціонерного капіталу) в економіку України на 31.12.2017 р. становив 39144,0 млн. дол. США. Станом на 31.12.2017 р. найвагоміші обсяги надходжень прямих інвестицій були спрямовані до установ та організацій, що здійснюють фінансову та страхову діяльність – 26,1% та підприємств промисловості – 27,3%. До основних країн-інвесторів належать Кіпр – 25,6%, Нідерланди – 16,1%, Російська Федерація – 11,7%, Велика Британія – 5,5%, Німеччина – 4,6%, Віргінські Острови (Брит.) – 4,1%, і Швейцарія – 3,9%. Обсяги освоєння капітальних інвестицій підприємств України у 2017 р. склали 412,8 млрд. грн., що на 22,1% більше від обсягу капітальних інвестицій за відповідний період 2016 р. [5].

Для подальшого покращення інвестиційного клімату України актуальним на сьогодні є питання удосконалення правової та організаційної бази для підвищення дієздатності механізмів забезпечення сприятливого інвестиційного клімату й формування основи збереження та підвищення конкурентоспроможності вітчизняної економіки.

Таким чином, можна зробити висновок, що в умовах ринкового середовища, що швидко змінюється, чим не завжди позитивно впливає на ефективність діяльності підприємств, великого значення набуває виважена інвестиційна діяльність, яка потребує від підприємств пристосування й адаптації до умов як зовнішнього, так і внутрішнього середовища. Сьогодні Україна стоїть на шляху всебічних і всепоглинаючих перетворень. За таких умов розвиток інвестиційної діяльності стає однією з першочергових.

Література:

1. Вигівська Ю.О., Шудрян Н. О. Сучасний стан та тенденції в інвестиційній сфері України. Міжнародна інтернет-конференція «Актуальні проблеми

- розвитку національної економіки». URL: <http://udpu2210.1bbs.info/viewtopic.php?p=3> (дата звернення: 05.03.2019)
2. Закон України «Про інвестиційну діяльність» №1560-ХІІ від 18.09.1991. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1560-12> (дата звернення: 05.03.2019)
3. Лешанич Л. В., Гунда С. В. Розвиток інвестиційної діяльності в Україні та шляхи подолання інвестиційної кризи. URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/4407/1/РОЗВИТОК%20ІНВЕСТИЦІЙНОЇ%20ДІЯЛЬНОСТІ%20В%20УКРАЇНІ.pdf> (дата звернення: 05.03.2019)
4. Махник Я. Ю. Аналіз інвестиційної діяльності в Україні та напрями державного стимулювання. Інтернет-портал наукових конференцій «Інновації в управлінні публічним сектором». URL: <https://conferencekneu.wordpress.com/2017/04/20/махник-я-ю-аналіз-інвестиційної-діяль/> (дата звернення: 05.03.2019)
5. Стан інвестиційної діяльності в Україні. Міністерство економічного розвитку і торгівлі України. URL: <http://www.me.gov.ua/Documents/List?lang=uk-UA&tag=Стан%20інвестиційної%20діяльності%20в%20Україні> (дата звернення: 05.03.2019)

Козюк Інна Русланівна

ст. гр. ФМ-12, ТНЕУ

Науковий керівник – к.е.н. Петрушка О. В.

ПЕНСІЙНЕ СТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Однією з найбільш складних та соціально гострих проблем в Україні є пенсійне забезпечення громадян. Пенсійне страхування як інструмент соціального захисту суспільства зародилося досить давно. Однією з основних функцій держави є забезпечення соціального захисту громадян. Воно реалізується через систему соціального страхування та виплату допомоги з державного бюджету[1, с. 95].

Діюча в Україні пенсійна система не спроможна забезпечити достойний рівень життя людям похилого віку, а також створює постійний дисбаланс у доходах та видатках Пенсійного фонду. Серед основних проблем функціонування пенсійної системи України можна виділити наступні:

1) Україна належить до країн із старіючим населенням, що обумовлює систематичне погіршення співвідношення між громадянами працездатного та непрацездатного віку;

2) у більшості осіб, що досягли пенсійного віку, низький рівень пенсії;

3) дефіцитний бюджет Пенсійного фонду України [2, с. 29].